

[Formanden]

Jeg bliver nødt til at sige, at vi har et meget stort arbejdsstof til behandling i Folketinget. Det forudsætter, at alle medvirker til udviklingen, også regeringens medlemmer. Det er ikke acceptabelt, at ministrene ikke er til stede, når behandlingen af en sag starter.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) *Forespørgsel nr. F 16:*

Forespørgsel til miljøministeren:

»Hvilken strategi vil ministeren anvende for at fremme og opnå konkrete miljøforbedrende resultater i det internationale miljøarbejde, og i hvilke fora vil man prioritere dette arbejde?«

Af Margrete Auken (SF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 17/12 86. Fremme af forespørgslen vedtaget 14/1 87).

Begrundelse

Margrete Auken (SF):

Ingen vil vist bestride, at det internationale miljøarbejde er omtrent det vigtigste, hvis vi skal gøre os håb om at kunne levere denne klode videre til vore efterkommere i beboelig stand.

Kunne miljøet hjælpes af store ord og rapporter og formålsparagraffer, så det mindst godt ud; dem er der ingen mangel på. Men virkeligheden ser fortvivlende anderledes ud. Det vidner den stadig tættere strøm af alarmerende meldinger om miljøets situation i det nære såvel som det fjerne udland om. Meget af det påvirker vores egen miljøindsats og gør den mere eller mindre illusorisk, andet rammer os måske kun på samvittigheden, men det er jo ikke mere beroligende. Vores ansvar er globalt.

Den forespørgsel, SF har stillet, er omfattende, og vi forventer naturligvis ikke at få udtømmende svar på alle de globale problemer, selv om det naturligvis vil glæde os, om ministeren har konstruktive ord til Folketinget på mange områder. Men det kræver flere debatter og især en stor forberedelse også i udvalget, hvis det skal blive væsentlige debatter. Hovedsagen i dag må ganske naturligt blive det område, udvalget har arbejdet med nu gennem flere år. Det er temmelig mange spørgsmål, nemlig indsatsen mod den græn-

seoverskridende luft- og havforurening i Europa.

Når vi her udtrykkeligt har bedt om at høre om strategi og fora, skyldes det umiddelbart frygt for, at EF-Kommissionens ønske om at overtage forhandlingskompetencen i en række konventioner glider igennem. Selv om der bestemt ikke er meget at prale af med den danske og den nordiske selvstændige indsats i konventionerne, er det dog alene her, der er ordentlige muligheder for at inddrage alle de lande, der har andel i forureningen både som ydere og som nydere, og det er klart, at jeg her først og fremmest tænker på landene i Østeuropa, som vi må se at få med i konventionerne.

Det er også kun her, man kan forestille sig at arbejde videre med klubstrategien, det vil sige den fremgangsmåde, der går ud på, at progressive lande slutter sig sammen og vedtager skrappe bindende regler for sig selv og søger at lægge mere pres på de uvillige lande. Det vil først og fremmest blive de nordiske lande, der skal samarbejde – og nu må vi ud over festtaleniveauet – og så ad den vej også inddrage andre ligesindede, det vil typisk være Vesttyskland og Holland.

Det, vi altså beder om, er:

- at hele Europa skal med,
- fastholdelse af en nationalstatsstrategi,
- at det nordiske bliver en drivkraft,
- at vi får ordentlige, velgennemarbejdede forslag, som fremlægges i en også politisk forberedt form i konventionerne.

Sådan tager vores ønsker sig ud. Det er med andre ord alt sammen noget, ministeren gentagne gange har sagt at regeringen går ind for, så vi skulle vel også kunne enes om at gøre alvor af det. Vi ser i hvert fald fortrøstningsfuldt frem til ministerens svar.

Besvarelse

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg beklager dybt, at jeg ved min forsinkelse kom til at forsinke Folketingets arbejde.

Fra dansk side deltager vi aktivt i det internationale miljø samarbejde, og jeg er glad for, at jeg i dag kan give Folketinget en redegørelse for de vigtigste sider af dette arbejde. Internationale løsninger er ofte en forudsætning for, at den miljøpolitik, som vi ønsker at fremme her hos os selv, fører til de ønske-